

відображає цей термін у тих випадках, коли він застосовується в логічному зв'язку з винаходами, зрозуміти практично неможливо [1, с. 14–41].

В межах поставленого завдання необхідно обрати і дослідити оптимальний правовий режим інформації (конфіденційної інформації), з урахуванням її природних властивостей. Однак це неможливо з ряду причин, по-перше, щодо «інформації, як такої» не може існувати єдиного правового режиму; по-друге, «інформація, як така» є багатогранним об'єктом, здатним перехрещуватися в різних правовідносинах і не тільки в цивільному праві; по-третє, механізм правового регулювання інформації (конфіденційної інформації) буде іншим – відмінним від речей і від об'єктів права інтелектуальної власності, оскільки ні за допомогою віндикаційного позову, ні одним із законів про право інтелектуальної власності їх захистити не можна.

Насправді ж під правовим режимом інформації (конфіденційної інформації) слід розуміти «урахування» законодавцем природних властивостей і ознак, які їм притаманні та з якими цивільне законодавство може пов'язувати певні правові наслідки.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Красавчиков О. А. Правовой режим изобретений: постановка вопроса // Проблемы советского изобретательского права. – Свердловск, 1983. – 350 с.

Кривенко Юлія Василівна,

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО ТА БЛАГОДІЙНІСТЬ

Формування громадянського суспільства тісно пов'язано з різноманітними соціальними явищами, які набували поширення останнім часом. Одним з таких явищ є «благодійність». На сьогодні держава гарантує своїм громадянам лише мінімальний рівень соціального забезпечення, захисту та медичного обслуговування. Саме тому в даний час все більш актуальною стає проблема благодійної допомоги як тим особам, які потребують нагальної (наприклад, жебраки, безхатьки), так і тим, хто перебуває в стані так званої «прихованої бідності», тобто малозабезпеченим, інвалідам, людям похилого віку, тим хто знаходиться за межею бідності.

Благодійність розвивається, в різних формах та сферах нашого життя. Деякі з них існували в дореволюційний період: приватна благодійність (спонсорська допомога, меценатство), релігійна благодійність. Інші форми

більш характерні для сучасних суспільств Заходу: і на сьогодні,отримали активний розвиток в нашій державі. Ми маємо на увазі волонтерські (громадські) організації, отримання гуманітарноїдопомоги, відкриття філій міжнародних благодійних фондів та ін.. В умовах соціального розшарування і моральної деградації певних шарів суспільства благодійна діяльність є практичним проявом моральності в сучасному світі, добровільним гуманістичним проявом наших співгромадян.

Розуміння інституту благодійності, який «постійно відтворюється в суспільстві при всіх його класових змінах в кількісному і якісному відношенні, має важливе значення для забезпечення стабільності суспільного розвитку і підвищення ефективності соціальних інститутів.Знання суті змін, що відбуваються в соціальній сфері необхідно для усвідомлення людиною свого місця і ролі в суспільстві, а також для залучення в цей процес соціальних груп в якості свідомих суб'єктів.

На нашу думку, для виваженоїоцінки благодійності необхідно спочатку з'ясувати, в рамках яких моральних і юридичних норм може існувати структурна організація, яка займається допомогою нужденним в сучасних умовах.

Юридичні норми, в рамках яких здійснюєтьсяблагодійна діяльність , затвердженізаконом «Про благодійну діяльність та благодійні організації» [1]. В законі передбаченіоснови правового регулювання благодійної діяльності, визначені можливі форми, а також деякіособливості благодійної діяльності.

В свою чергу,благодійна діяльність характеризується як добровільна особиста та/або майнова допомога для досягнення визначених цим Законом цілей, що не передбачає одержання благодійником прибутку, а також сплати будь-якої винагороди або компенсації благодійнику від імені або за дорученням бенефіціара. Вітчизняний законодавець значно розширивсфери благодійної діяльності,порівняно з законодавством зарубіжних країн. Наприклад, серед них є такі, як: освіта; охорона здоров'я;екологія, охорона довкілля та захист тварин; запобігання природним і техногенним катастрофам та ліквідація їх наслідків, допомога постраждалим внаслідок катастроф, збройних конфліктів і нещасних випадків, а також біженцям та особам, які перебувають у складних життєвих обставинах;опіка і піклування, законне представництво та правова допомога;соціальний захист, соціальне забезпечення, соціальні послуги і подолання бідності;культура та мистецтво, охорона культурної спадщини;наука і наукові дослідження;спорт і фізична культура;права людини і громадянина та основоположні свободи;розвиток територіальних громад; розвиток міжнародної співпраці України; стимулювання економічного росту і розвитку економіки

України та її окремих регіонів та підвищення конкурентоспроможності України;сприяння здійсненню державних, регіональних, місцевих та міжнародних програм, спрямованих на поліпшення соціально-економічного становища в Україні; сприяння обороноздатності та мобілізаційній готовності країни, захисту населення у надзвичайних ситуаціях мирного і воєнного стану [2].

Відповідно до закону, право на реалізацію благодійної діяльності мають громадяни та юридичні особи, які можуть індивідуально, або об'єднавшись (з створенням або без утворення благодійної організації), вільно вибирати цілі цієї діяльності і форми її здійснення. В законі дається трактування цілої низки понять: так, відповідно до закону, благодійники – це особи, які здійснюють благодійні пожертвування. Формами благодійних пожертвувань є наступні: безкорислива (безоплатна або на пільгових умовах) передача у власність майна, в тому числі грошових коштів і (або) об'єктів інтелектуальної власності; безкорисливе (безоплатне або на пільгових умовах) наділення правами володіння; користування і розпорядження будь-якими об'єктами власності. Безкорисливе (безоплатне або на пільгових умовах) виконання робіт, надання послуг благодійниками – юридичними особами. Учасниками благодійної діяльності є благодійники, волонтери та благоотримувачі. Волонтерами є громадяни, які здійснюють благодійну діяльність у формі безоплатної праці в інтересах благоотримувача, в тому числі в інтересах благодійної організації. Благодійна організація може оплачувати витрати волонтерів; пов'язані з їх діяльністю / в цій організації (витрати на відрядження, витрати на транспорт та інші).

Благоотримувачами є особи, які отримують благодійні пожертви та допомогу від благодійників. Обов'язкова вимога для благодійної організації наступне: вона повинна бути неприбутковою організацією. Благодійні організації створюються у формах громадських організацій (об'єднань), фондів, установ.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про благодійну діяльність та благодійні організації (Відомості Верховної Ради (ВВР). - 2013. - № 25. - ст.252.